

A Régiók Bizottsága véleménye zöld könyv a mezőgazdasági termékek minőségéről

(2009/C 120/06)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- sürgeti egy támogató keret létrehozását, amely hosszú távú stabilitást biztosít a befektetési döntések számára azáltal, hogy ösztönzi piacközpontrú intézkedések meghozatalát – például olyan jogszabályokat, amelyek bevezetik a „termesztési ország” alapú címkézést – és népszerűsíti az uniós termelési szabványokat (2. pont);
- sürgeti a földrajzi jelzéseket és a gazdálkodók saját tanúsítási rendszereinek támogatását, amennyiben ezek a rendszerek rendelkeznek az állami hatóságok garanciájával mind a termék minőségére, mind eredetére nézve (16. pont);
- bizonyos olyan, helyi termesztési módszerekre utaló vagy „védett jelölések” uniós szintű, egyértelmű definíciójának kidolgozását kéri, mint a „gazdaságból származó termék”, a „hagyományos termék”, a „hegyi régiókból származó termék”, vagy a „GMO-mentes termék” (17. pont);
- azt kéri, hogy a termékek „termesztési országának” kötelező feltüntetését terjesszék ki valamennyi elsődleges és félkész termékre (18. pont);
- sürgeti a földrajzi jelzések feltüntetésének kiterjesztését a feldolgozott termékek esetére is (21. pont);
- fenntartja, hogy a jövőben nem szabad új rendszerek bevezetését fontolgatni, hanem a meglévőköt kell támogatni (24. pont);
- javasolja az OEM és az OFJ védjegyek elterjesztésének támogatását a WTO keretein belül is. (27. pont);
- szükségesnek tartja a géntechnológiával módosított szervezetek használatának kifejezett tiltását az OEM, OFJ és HKT jelzésű termékek minden előállítási fázisában a hagyományos termelési módszerek és megkülönböztető termékjellemzők fennmaradása garantálásának és megóvásának érdekében (28. pont);
- felkéri az Európai Bizottságot, hogy vegye fontolóra nagyobb rugalmasság nyújtását a kistermelők promóciós költségvetése tekintetében, továbbá a promóciós költségvetés megerősítését (34. pont);
- javasolja, hogy az Európai Bizottság vizsgálja felül a HKT jelzést (38. pont).

Előadó: Milner Whiteman (UK/UEN–EA), Bridgnorth önkormányzatának képviselője

Referenciaszöveg

Zöld könyv a mezőgazdasági termékek minőségéről: termékszabványok, gazdálkodással kapcsolatos követelmények és minőségi rendszerek

COM(2008) 641 végleges

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések

1. üdvözli a zöld könyvet, hiszen annak célja egy olyan keret létrehozása, amely lehetővé teszi az uniós minőségi termelés támogatását és védelmét, egyszersmind elkötelezettebbé téve iránta a fogyasztókat, miközben fellép a létező eredetmegjelölésekkel való visszaélésekből adódó versenytorzulásokkal szemben. Ennek köszönhetően a mezőgazdasági termelők és termékeik által kialakított régiók és regionális tájegységek és azok egyedisége hosszú távon fenntartható lesz, hozzájárulva ezáltal a jövőbeli regionális fejlesztéshez, és csökkentve a vidék elnéptelenedésének kockázatát;

2. sürgeti egy támogató keret létrehozását, amely hosszú távú stabilitást biztosít a befektetési döntések számára azáltal, hogy ösztönzi piacközpontú intézkedések meghozatalát – például olyan jogszabályokat, amelyek bevezetik a „termesztési ország”-alapú címkézést – és népszerűsíti az uniós termelési szabványokat, különösen az élelmiszerbiztonság és a higiénia, a környezetvédelem és a hagyományos termelési technológiák terén;

3. reméli, hogy a zöld könyv révén a közös agrárpolitika határozottabban ösztönzi és támogatja majd a minőségi termelést. Kétségtelen ugyanis, hogy az eredetmegjelölésekről szóló 510/2006/EK és 509/2006/EK rendeletek eddig alig kerültek alkalmazásra. Ezért megalapozottnak tűnik a gyanú, hogy a fogyasztók jelentős része nem ismeri pontosan az olyan kifejezések és rövidítések jelentését, mint az oltalom alatt álló eredetmegjelölés (OEM), az oltalom alatt álló földrajzi jelzés (OFJ), a hagyományos különleges termék (HKT) vagy a biogazdálkodás. Épp ezért újra át kellene gondolni és át kellene alakítani az ilyen termékekkel kapcsolatos promóciós és tájékoztató kampányokat és a KAP első és második pillérébe tartozó tevékenységeket az eddigieknél nagyobb mértékben kell a minőségi termékek támogatására és a tanúsítási és ellenőrzési költségek csökkentésére fordítani;

4. hangsúlyozza, hogy a termékek uniformizálása és a termelés koncentrálódása olyan tényezők, amelyek kiteszik a termelőket a világpiacon ingadozásainak és fenyegetik a területek sokféleségét;

5. üdvözli azt a tényt, hogy a zöld könyv elismeri, hogy a mezőgazdasági minőség elválaszthatatlanul összefügg a regionális hagyományokkal, a fejlődéssel és a fenntarthatósággal. Ezeket azonban erősíteni és védeni szükséges – olyan rendszerek segítségével, mint amilyenek például a földrajzi jelzési rendszerek, amelyek szellemi tulajdonának oltalmát nemzetközi

jegyzék létrehozásával kell biztosítani az eredetmegjelölésekkel való túllontúl gyakori visszaélésekkel szemben;

6. fontosnak tartja az olyan kezdeményezések támogatását, mint az őstermelői piacok és a közvetlen értékesítés, amelyek – a közvetítők kiiktatása révén – lerövidítik az áruk útját. Az ilyen kezdeményezések nemcsak a fogyasztói árak mérsékléséhez és az üzemanyag-fogyasztás csökkentéséhez járulnak hozzá, hanem arra is alkalmasak, hogy jobban előtérbe kerüljenek a hagyományos helyi termékek, szezonálisuknak megfelelően, a fogyasztóknak garantáltabb frissességet, eredetiséget és ízgazdagságot, valamint ellenőrizhetőbb minőséget nyújtva;

7. nagymértékben egyetért azzal, hogy az uniós gazdálkodók számára a „minőség” a leghatásosabb fegyver; a fogyasztók nagy súlyt helyeznek az élelmiszerek esetében a hozzájuk kapcsolódó hagyományra, az ízre, a hitelességre és elsősorban a saját régiójukból való eredetre, továbbá az állatok jólétét és a környezetvédelmet is fontosnak tartják, ezért az uniós gazdálkodók számára valódi lehetőség kínálkozik arra, hogy termékeiket világosan megkülönböztessék a piacon, és így felárhoz juthassanak;

8. egyetért azzal, hogy – tekintettel a WTO-tárgyalásokra – elengedhetetlen, hogy az egyre nyitottabbá váló globális piacon az élelmiszerek minőségére és biztonságára vonatkozó uniós normákat kedvező és számos esetben megkülönböztető termékjellemzőként lehessen kommunikálni és bemutatni a fogyasztóknak; felkéri az Európai Bizottságot, hogy a földrajzi jelzéseket fogadtassa el az EU kereskedelmi partnereivel;

9. kiemeli egy olyan keret szükségességét, amely lépést tud tartani a világ fogyasztóinak és az Unió mezőgazdasági termelőinek folyamatosan növekvő igényeivel. Emiatt a gazdálkodók támogató intézkedéseket igényelnek, például azt, hogy tegyék rugalmasabbá és erősítsék meg az általuk kezelt földrajzi jelzésekre vonatkozó vagy magántanúsítási rendszer promóciójára szánt költségvetést, amennyiben e rendszerek rendelkeznek az állami hatóságok garanciájával mind a termék minőségére, mind eredetére nézve. Ezek a rendszerek rugalmasak, és gyorsan reagálnak az új termelői és fogyasztói igényekre;

A helyi és regionális önkormányzatok szerepe

10. úgy véli, hogy a helyi és regionális önkormányzatok kiterjedt tapasztalatokkal és megfelelő szaktudással rendelkeznek ahhoz, hogy az uniós vidékfejlesztési tervek kezelésével kapcsolatos, illetve területrendezési és regionális fejlesztési fellépéseik révén befolyásolják és támogassák a minőségi mezőgazdasági termelést. Sok esetben az önkormányzatok a földrajzi jelzéshez hasonló rendszerek támogatásán keresztül ösztönzik a magas minőség elérését;

11. nyugtázza a KAP új megközelítését (a támogatás függetlenítése a termeléstől), és megjegyzi, hogy az uniós gazdálkodók mind nagyobb mértékben vannak kitéve a világgiazi hatásoknak. Ennek eredményeképpen fokozottan szükség van annak elismerésére, hogy az uniós gazdálkodók magasabb színvonalú termelési és minőségi normáknak felelnek meg (például a fenntarthatóság, a természeti feltételek és a termékek higiéniai és egészségügyi garanciái, a munkaerő biztonsága és jogainak tiszteletben tartása, az állatjólét és a régiók területi fejlesztése terén), mint a harmadik országok termelői, és ezeket a magasabb követelményeket 2013 után is uniós közvetlen kifizetésekkel kompenzálják. Ez különösen fontos a helyi és regionális önkormányzatok számára, hiszen az uniós mezőgazdasági tevékenység alakítja a régiók gazdaságát, tájképét és közösségét;

12. rámutat, hogy meg kell teremteni annak feltételeit, hogy az EU vidékfejlesztési programjai keretében a helyi és regionális önkormányzatok hozzájárulhassanak a mezőgazdasági termékek minőségéhez, illetve azt átfogóan támogathassák. Szerepük kulcsfontosságú a prioritások meghatározásában és az olyan programok megvalósításában, amelyek sikeresen dolgoztak ki és érték el valódi előnyöket az uniós mezőgazdasági termelők számára;

13. megjegyzi a mezőgazdaság újbóli decentralizációjára irányuló kezdeményezések pozitív hatásait, hiszen az erősebb kötelekeket teremt a termelőterület, a fogyasztók és a mezőgazdaság között; a terménypiacok és az iskolákban való fellépés olyan konkrét példák, amelyekeken keresztül a polgárok és különösen a gyermekek megismerkedhetnek a növényi termékekkel, előállításuk módjával, érzékszervi minőségükkel és szezonális jellegükkel; kéri az Európai Bizottságot, hogy támogassa e bevált gyakorlatok terjesztését;

14. elismeri, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak a minőségi termények iránti kereslet ösztönzése érdekében kifejtett tevékenysége – például a közbeszerzés minden téren (ideértve az iskolai és kórházi étkeztetést is) történő javítását célzó intézkedések – jelentős hozzájárulást eredményezhet a zöld könyv céljainak eléréséhez. Ezért ennek a gyakorlatnak a fokozatosan megvalósítandó, megfelelő támogatási formákat is igénylő, általános elterjesztése mellett foglal állást. Felkéri emellett az Európai Bizottságot, hogy vegyen tudomást a területi önkormányzatok e projektjeinek eredményeiről, figyelembe véve például az élelmiszer-eredetű hulladék mennyiségének csökkenését azokban az étkezésekben, amelyek figyelmet fordítanak a mezőgazdasági termékek minőségére;

15. hangsúlyozza továbbá az EU több helyi és regionális önkormányzatának a harmadik országokban – fejlesztési programok keretében – kifejtett tevékenységét, mellyel támogatják a hagyományos mezőgazdasági módszereket, az ökoszisztéma, a biodiverzitás, valamint a helyi fogyasztási igények tiszteletben tartását;

Termelési követelmények és forgalmazási előírások

16. emlékeztetni kívánja az Európai Bizottságot, hogy a gazdálkodók, a fogyasztók és az iparági szereplők továbbra is elutasítják az uniós rendszert és szimbólumot (ezt a közelmúltban, 2007 februárjában az Európai Bizottság előírásokról szóló konferenciáján emelték ki). A vásárlói kötődést és elfogadást jobban el lehet érni a termény eredetének és saját jellegének világos megjelölése által. Ráadásul lényegében nem voltak figyelembe az embléma kidolgozásához szükséges időt, valamint a gazdálkodói megfelelés ellenőrzésének és a bármiféle fogyasztói kötődés kialakításának költségét. Ezenkívül a piac és a gazdálkodók kialakították saját rendszereiket ezeknek a céloknak az elérésére, ezért a jobb ár-érték arány és az erősebb vásárlói kötődés érdekében inkább a földrajzi jelzéseket és a gazdálkodók saját tanúsítási rendszereinek támogatását sürgetnék, amennyiben ezek a rendszerek rendelkeznek az állami hatóságok garanciájával mind a termék minőségére, mind eredetére nézve, hangsúlyozva, hogy a fogyasztóknak világos információkkal kell rendelkezniük, és hogy mindez nem járhat további adminisztratív és pénzügyi terhekkel;

17. egyszerűsítést sürget a forgalmazási előírások terén, de hangsúlyozza, hogy – a terminológia egyértelművé tétele, a jogi alkalmazás és a fogyasztók címkézés általi pontos tájékoztatása révén – szorosabb kapcsolatot kell létrehozni a termelési igények és kapott termék között. Úgy véli, hogy meg kell szüntetni a csekély haszonnal járó korlátokat, valamint az élelmiszerminőség fogalmával kapcsolatos túlszabályozást. Éppen ezért kedvezően fogadja az Európai Bizottság nemrégiben napvilágot látott javaslatát, amely megszüntetné a különböző fajtájú gyümölcsök és zöldségek méretére és formájára vonatkozó szabályokat. Szigorú intézkedéseket kell fenntartani a gazdálkodók és a fogyasztók védelmének és bizalmának kialakulása érdekében. Ez különösen fontos a GMO-k, a géntechnológiával módosított élelmiszerek esetében. Az ilyen intézkedéseknek azonban nem kellene megkettőzniük a fogyasztók félrevezetését megakadályozó egyéb jogszabályok által nyújtott védelmet. Ennek elérését elősegíthetné a termelési szükségletek egyértelmű megfogalmazása vagy azon jellemzők meghatározása, amelyek szabályozzák egyes olyan kifejezések használatát, mint a „szabadtartás” vagy az „alacsony szén-dioxid-kibocsátás”. Hasznos lehetne, ha meghatároznánk a generikus termékeket, illetve a piacképességükkel kapcsolatos minimális követelményeket. Ezenkívül hasznosnak bizonyulhat bizonyos olyan, helyi természeti módszerekre utaló vagy „védtel jelölések” uniós szintű, egyértelmű definíciójának kidolgozása is, mint a „gazdaságból származó termék”, a „hagyományos termék”, a „hegyi régiókból származó termék”, vagy a „GMO-mentes termék”. Ezeket a jelöléseket megfelelő szintű, állandóan ellenőrizhető önellenőrzés mellett fakultatív módon fel lehetne tüntetni a címkéken;

18. kiemeli, hogy folyamatosan bebizonyosodik, hogy az uniós fogyasztók szeretnék tudni, melyik országból származik az általuk fogyasztott élelmiszer. Egyre több példa látható arra, hogy a fogyasztókat félrevezetik ebben a kérdésben. Az RB ezért azt kéri, hogy a termékek „természeti országának” kötelező feltüntetését terjesszék ki valamennyi olyan elsődleges és félkész termékre, valamint késztermékek alapját képező összetevőkre, mint amilyen a sonka vagy a sajt;

19. javasolja, hogy egységesítsék a tagállamokban a mezőgazdasági természetből és tenyésztésből származó termékekre kivetett hozzáadottérték-adót, mivel a mezőgazdasági termelők közti tisztességes verseny a termékek jobb minőségét garantálja;

Konkrét európai uniós minőségi rendszerek

20. aláhúzza annak fontosságát, hogy a fogyasztók mindenhol bízzanak az EU földrajzi jelzés-rendszerében. Egyértelműen szükség van arra, hogy a fogyasztókat jobban tájékoztassák e rendszerek jellegéről, az ezekkel összefüggő nemzetközileg elismert szellemi tulajdonjogról, és arról, hogy hogyan kapcsolódnak szervesen a regionális közösségekhez. Ezért igen fontos, hogy a fogyasztók tájékoztatására célirányos kampányok induljanak, és hogy ezek megfelelő pénzügyi támogatásban részesüljenek. Az 510/06/EK rendelet 13. cikke (1) bekezdésének értelmében az Európai Unión belül a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell tenniük az OFJ és OEM jelzések területükön való illegális használata ellen;

21. sürgeti a fogyasztók bizalmának a teljes átláthatóságon keresztül történő megszerzését, és így a földrajzi jelzések feltüntetésének kiterjesztését a feldolgozott termékek esetére is. A földrajzi jelzések jövőbeli integritásának megőrzése érdekében a végterméken feltüntetett, földrajzi jelzéssel rendelkező összetevők felhasználása esetén biztosítani kell ez utóbbiaknak a végtermék jellegzetességét adó minimális arányát, és a földrajzi jelzés használatát engedélyeznie kell a megfelelő védegyeletnek és hatóságoknak is;

22. a földrajzi jelzéseket illetően meg kell határozni azokat a kritériumokat, amelyek alapján eldönthető, hogy köznévről van-e szó, vagy az elnevezés földrajzi jelzéseként oltalom alá helyezhető-e. A termékek jegyzékét ki lehetne bővíteni, hogy tartalmazza az erdei bogyós gyümölcsöket és gombákat, valamint az ezekből készült termékeket, továbbá biztosítani kellene, hogy a termékek jegyzékében szerepeljenek a bogyós és egyéb gyümölcs alapanyagú borok is. Az Európai Bizottságnak ezen túlmenően figyelembe kellene vennie a tagállamokban elismert kollektív tanúsítványok létezését (különleges minőség), és közös normákat kellene javasolnia a tagállamoknak az ilyen minőség-biztosító eszközök elismerésére;

23. csökkenteni kell a biotermékekre irányuló ellenőrző szervek, eljárások és tanúsítványok sokféleségét. Fontos, hogy a fogyasztó nagyobb biztonsággal és bizalommal vásárolhasson. Ezt segíti elő az uniós biotermékekre vonatkozó új embléma bevezetése – garantálva, hogy az EU-n belül azonos termelési, ellenőrzési és tanúsítási kritériumok vannak érvényben. Az új embléma hozzá fog járulni a problémák megoldásához, és ösztönözni fogja a biotermékek egységes európai piacának kialakulását, valamint hatékony szerepet fog játszani abban, hogy a fogyasztók az egész EU-ban jobb tájékoztatáshoz jussanak a biotermékek közös, hatékony szabályairól és ellenőrzéséről;

24. fenntartja, hogy a jövőben nem szabad új rendszerek bevezetését fontolgatni, hanem a meglévőket kell támogatni olyan területeken, mint például az állatjólét. Üdvözlendő lenne, ha az Európai Bizottság támogatást nyújtana iránymutatásokon és a hitelesség fokozásán keresztül, azonban az új emblémák kidolgozására irányuló javaslatok szükségtelenek egy olyan fogyasztói piacon, ahol a létező emblémákat felismerik, és értéküket tudják (mint ahogy például a francia „vörös címke” – „label rouge” – emblémáét);

25. ehelyett úgy véli, szankciókat kell bevezetni az oltalom alatt álló elnevezések jogtalan használata esetén, és ki kell jelölni a felügyelet felelőseit, valamint javaslatot kell tenni a szankciókra az EU összes tagállamában;

26. a védett eredetmegjelölésekkel kapcsolatban megjegyzi, hogy minden tagállamot kötelezni lehetne arra, hogy automatikusan védje meg az eredetmegjelöléseket a visszaélésekkel és az utánzatokkal szemben. Ezenkívül a védett eredetű termékek oltalmát szolgáló módok és előírások differenciálását javasolja, megkülönböztetve a nemzetközi szinten elismert, jelentős mértékben exportra szánt termékeket – amelyeknél a hamisítás és a visszaélés kockázata nagy – az olyan, elsősorban helyi piacokon forgalmazott termékektől, amelyek következképpen kevésbé vannak kitéve annak a veszélynek, hogy visszaéljenek a nevükkel. Ez utóbbi kategória esetében egyszerűsített tanúsítási eljárást javasol, amely nemzeti vagy regionális szintű védelmet tesz lehetővé. Az egyes ágazatokban különösen gyorsan fejlődő termelési és feldolgozási technikákra való tekintettel célszerűnek tartja annak lehetővé tételét, hogy a termelési előírásokat egyszerűsített eljárással adaptálják;

27. célszerű lenne az OEM és az OFJ védjegyek elterjesztésének támogatása a WTO keretein belül is. Ezenkívül továbbra is kétoldalú egyezmények megkötésére van szükség a harmadik országokkal a mezőgazdasági eredetű élelmiszerek megnevezéseinek tekintetében. Mivel harmadik országok számos új, földrajzi jelzésre irányuló kérelmet terjesztenek elő, az RB szerint gondolkodni kellene egy, a mezőgazdasági termelés minőségével foglalkozó európai ügynökség létrehozásán. Az EU-nak mind az exportált, mind a nem exportált termékeket el kellene ismernie. A nemzetközi oltalom formája különböző lehet, attól függően, mekkora a terméknevek jogtalan használatának a kockázata. Azoknak a termékeknek például, amelyeknél nagy a jogtalan névhasználat kockázata, és exportra kerülnek, nemzetközi oltalomra lenne szükségük a WTO keretében. Azoknál a termékeknél, amelyeknél kisebb a jogtalan névhasználat kockázata, és amelyeket helyi piacokon értékesítenek, egyszerűbb eljárást lehetne javasolni – a tagállam megadná a tanúsítást, majd értesítené Brüsszelt (a jelenlegi oltalmi szinthez hasonlóan), és a termékek európai jogi védelmet élveznének. Arról is nagyon fontos gondoskodni, hogy a földrajzi jelzések oltalmat élvezzenek az EU-ban – a tagállamokra intézkedési kötelezettség hárulna felségterületükön, azaz közbe kellene lépniük az oltalom alatt álló nevek jogtalan használata vagy utánzása esetén. Az RB azt javasolja, hogy az 510/2006/EK rendelet 13. cikke tartalmazza egy ilyen értelmű külön rendelkezést. Az Európai Bizottságnak nemzetközi szinten és mindenekelőtt az EU-ban meg kell határoznia a hivatalból biztosítandó (*ex officio*) oltalmat;

28. szükségesnek tartja a géntechnológiával módosított szervezetek használatának kifejezett tiltását az OEM (oltalom alatt álló eredetmegjelölés), OFJ (oltalom alatt álló földrajzi jelzés) és HKT (hagyományos különleges termék) jelzésű termékek minden előállítási fázisában a hagyományos termelési módszerek és megkülönböztető termékjellemzők fennmaradásának garantálása és megővése érdekében;

Tanúsítási rendszerek

29. azt ajánlja, hogy ösztönözzék a termelői szervezetek aktívabb részvételét, és hogy a piacok játsszanak vezető szerepet e kérdésben. Az olyan jól strukturált magánrendszerek, amelyek termelői irányítást foglalnak magukban, érzékenyebbek, mint a jogalkotás, és így gyorsabban tudnak reagálni a helyi igényekre. Példát erre többek között svédországi, egyesült királyságbeli és németországi rendszerekben találunk;

30. úgy látja, hogy a hozzáadott értékkel rendelkező termékekre meglévő tanúsítási rendszerek jobban kielégítenék a társadalmi elvárásokat, ha világos, megbízható tájékoztatást adnának a termékek előállításának helyéről és módszereiről, valamint a tápanyagtartalomról;

31. véleménye szerint hasznos lenne közös iránymutatások kidolgozása, ami hozzájárulna ahhoz, hogy a fogyasztók jobb tájékoztatást kapjanak az élelmiszerek alapvető minőségének biztosításához megkívánt minimumkövetelményekről. Az iránymutatásokat független bizottságoknak kellene kidolgozniuk, az élelmiszergyártás valamennyi érintett szereplőjének egyetértésével, azok földrajzi helyétől függetlenül;

32. megerősíti azt az elképzelést, hogy a magánrendszerek sikerének kulcsa a termelők bevonása. A termelői szervezetek átfogó támogatása szintén fontos. Ez biztosítja, hogy az ellenőrzések, a költségek és a normák valóban hasznára váljanak az uniós gazdálkodóknak;

33. hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a nem ipari méretű mezőgazdasági gyakorlatot folytató kistermelők pénzügyi és adminisztratív költségeit; ezért, kéri, hogy tartsák fenn az ilyen termelők számára biztosított mentességeket, hiszen ők strukturálisan nem tudnak alkalmazkodni bizonyos normák alkalmazásához;

Egyéb pontok

34. felkéri az Európai Bizottságot, hogy vegye fontolóra nagyobb rugalmasság nyújtását a kistermelők promóciós költségvetése tekintetében, továbbá a promóciós költségvetés megerősítését. Át kell tekinteni a promóciós költségvetés hangsúlyos területeit, hogy komolyabban számításba lehessen venni bármilyen jellegű tanúsítási rendszert;

35. úgy véli, hogy az uniós gazdálkodók nagyobb elismerésre tehetnének szert, és jobb forgalmazási rendszereket fejleszthetnének ki, ha az állami támogatás szabályait enyhítenék az élelmiszerek promóciójára vonatkozóan, és ha a közösségi minőségbiztosítási rendszereket (OEM, OF), HKT, a legkülső régiókat jelölő embléma, ökológiai termelés) megszilárdítanák és fejleszté-
nének;

36. kéri, hogy biztosítsák mikrohitelek lehetőségét azoknak a kisgazdáknak és kitermelőknek, akik a minőségi termelés növelése és a helyi élelmiszerbiztonság érdekében beruházásokat hajtanak végre. Ezzel összefüggésben kéri, hogy fontolják meg annak lehetőségét, hogy a jelenleg intervenciók intézkedéseire fenntartott forrásokat olyan termelőkhez irányítsák, akik egy igazságos és fenntartható mezőgazdaságot szolgáló termelési módokat vezetnek be;

37. az adminisztratív zavarok és komplikációk elkerülése érdekében nem tartja szükségesnek új közösségi hitelesítési rendszerek létrehozását. Célszerű lehetne azonban olyan irányelvek kidolgozása, amelyek garantálják a többi minősítési rendszer (ISO, BIO) objektív tartalmát olyan termékek esetében, amelyek nem tartoznak az OEM és OFJ tárgykörébe. Ezenkívül helyénvalónak tartja a különböző ellenőrzési egységek közötti együttműködés intenzívebbé tételét és jobb összehangolását;

38. javasolja, hogy az Európai Bizottság vizsgálja felül a HKT (hagyományos különleges termék) jelzést, és vezesse be a „különleges minőségű európai termék” megjelölést. Ez a hagyományos/helyi/kézműves termékek új minőségi tanúsítási rendszere lenne, amely – egy sor minimális minőségi paraméter előírásával – a termelés helyszínével, a helyi/regionális gazdagsággal, a fenntartható talajgazdálkodással, ezeknek a vidéki lakosság megtartásához való hozzájárulásával, illetve a turizmussal, a helyi életminőséggel stb. kapcsolatos újabb értékeket köt a termékhez. A tanúsítási rendszernek olyan kifejezéseket kellene használnia, mint például „hagyományos termék”, „helyi termék”, „regionális termék” stb.;

39. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy – a belső piacon és harmadik országokban egyaránt – nyújtson pénzügyi támogatást olyan tájékoztató és népszerűsítő kampányokhoz, amelyek ismertetik és elmagyarázzák az európai mezőgazdasági termékekre vonatkozó különböző minőségi jelzések jelentését, illetve az európai gazdálkodók számára előírt, a más országok gazdálkodóihoz képest több termelési feltételt és szabályt.

Kelt Brüsszelben, 2009. február 13-án.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE